

A pártmunka időszerű feladatairól

A Magyar Szocialista Munkáspárt következő, 1974-ben sorra kerülő XI. Kongresszusára való felkészülés fontos időszaka ez a tanév. A párttagoknak, a pártvezetőknek fokozott felelősséggel és eredményességgel kell munkálkodniuk. A pártmunka időszerű feladatait intézményeink pártbizottságainak titkárai a következőkben foglalták össze:

Dr. Krájko András, az MSZMP József Attila Tudományegyetemi bizottságának titkára: — Egyetemünk kommunizálási elkövetkezendő időszakban fő feladatának tekintik a pártunk XI. Kongresszusára való felkészülést, ami természetesen szerves folytatása eddigi munkánknak. Figyelembe véve a változó életet, az új jelenségeket, további munkánk hatékonyságának feltétele, hogy a pártvezetők az eddiginél is összefogottabban, célravezetőbben dolgozzanak. Eppen ezért várjuk, hogy kiemelten kell foglalkoznunk a párt belső helyzetével, a munkatársakkal és munkamódszerekkel. A párt belső helyzetében megoldandó feladatok végrehajtását az eddiginél is összefogottabban, koncentráltabban, a valóság igényeinek alkalmazkodóbb, differenciáltabb legyen munkánk. Ebben a folyamatban erősíteni szeretnénk a határozatok végrehajtását és a végrehajtás érdemi, tartalmi ellenőrzését. További pártmunkánkban az emberekre való hatás, az emberi értékek előtérbe kerülése fontos tényező. Következik ez a folyamatok állandó figyelemmel kísérése, és abból az állandó feladatunkból is, hogy a pártfegyelmet megfelelő szinten tartjuk. S ez összefügg azzal az ugyanakkor fontos feladatunkkal, hogy erősítsük a párt ideológiai kisugárzását, a tartalmas ideológiai, propagandát. Mégpedig két vonatkozásban: a tudományágakban felvetődő ideológiai kérdésekben és napjaink ideológiai kérdéseiben való tájékozódásban és ezek marxista értékelésében. Az agitációs munkában frissességre kell törekednünk. Különösen a fiatalok között kívánjuk erősíteni az agitációs propagandát, célratoron, a valóságos ideológiai problémákhoz igazítottan. Felvetődik nevelő tevékenységünk megújításának szükségessége. Kiváncsok, hogy elsősorban az oktatott szaktárgyon keresztül sugározzuk a marxizmus igazságait, de ugyanakkor e cél érdekében használjunk fel minden lehetséges nevelési szintet.

Természetesen továbbra is fő feladatunknak tekintjük a központi bizottság oktatáspolitikai határozatainak megvalósítását. Azt szeretnénk elérni, hogy a megindult korszerűsítési munkákat tovább folytatva, ahol a feltételek érettek, az eredmények a programokban realizálódnak. Az egyetem állami vezetésével együttműködve az elkövetkezendő időben is kiemelten kívánunk foglalkozni a tanárképzéssel. Nagyon fontosnak tartjuk, hogy az oktatás korszerűsítési munkákban a pártvezetők továbbra is vállaljanak kezdeményező szerepet, de ügyeljenek arra, hogy ezek a kezdeményezések ne váljanak feladatvállalássá. A központi bizottság tudománypolitikai irányelveinek megvalósításával kapcsolatos feladatainknak megoldásán tovább munkálkodunk, figyelmet fordítva a határozatok végrehajtásának ellenőrzésére és ahol szükséges, azok módosítására. A már említett feladatokhoz szervesen kapcsolódik az a törekvésünk, hogy az ifjúság körében végzett munkánkat tovább javítsuk, fejlesszük.

Dr. Fehér István, az MSZMP Tanárképző Főiskolai bizottságának titkára: A X. Kongresszus határozataiban, az azóta született központi bizottsági állásfoglalásokban meghatározott feladatok végzése, és a párt XI. Kongressz-

szusára való felkészülés képezi az évi munkánk alapját. A jövő év októberéig készülő munkatervünk gerincét a beszámolások és a választások előkészítése képezi. Eddigi munkánk értékeléséhez segítséget fognak adni a XI. kongresszus tézisei, amelyek egyrészt mércét jelentenek, másrészt segítséget nyújtanak azon levő feladataink megvalósításához. A részfeladatok közül elsősorban azokat vizsgáljuk meg, amelyeknek értékelése most aktuális. Novemberben a párttagság egészének bevonásával (a párttagjainkkal való elbeszélgetések segítségével) megvizsgáljuk a X. kongresszus óta eltelt időszakban a Tanárképző Főiskola állami- és pártvezetésének káderpolitikai tevékenységét. Fontos tényezőket foglal el magába; mint a követelményrendszer és annak ellenőrzése, értékelése, a káderutánpótlás kérdései, a munkahelyi légkör, a kollektív munka, a demokratizmus. Ezzel összefüggésben van másik főfeladatunk is, pártvezetésünk belső életének megvizsgálása. A pártvezetés ideológiai-politikai akciójegyzékének közvéleményt befolyásoló szerepét, a pártfegyelmet kérdéseit, a közéleti aktivitást, a pártépítést, munkatársainkat elemezzük. Foglalkozunk a tanszékeknek, azok vezetőinek és az alapszervezeteknek a kapcsolataival is. Alapos felmérés munka alapján, a Nevelési Bizottsággal együttműködve megvizsgáljuk a kollégiumok tevékenységét. A hallgatókkal való foglalkozás, a KISZ munka sokoldalú segítségével továbbra is fontos feladatunk. Alapszervezetünknek javasoljuk, hogy az új tanterv bevezetéséből adódó lehetőségekről szervezzenek véleménycsereket a hallgatókkal. Sor kerül ebben az évben a csúcsvezetőség és az alapszervezetek kapcsolatának elemzése és a főiskolai tömegszervezetek tevékenységének értékelése is.

Dr. Cserháti István, az MSZMP orvosegyetemi bizottságának titkára: — Egyetemi pártmunkánk ideál feladatai egybekapcsolódnak az elmúlt években végzett tevékenységünkkel, annak folyamatos továbbvitelével az alapvető célunk. Az alapszervezetek önállóságának fokozása és munkájuk nagyobb hatékonysága érdekében decentralizáltuk a közelmúltban a klinikai pártalapszervezetet. Úgy véljük, hogy a kialakított három pártalapszervezetben a személyi adottságok és lehetőségek biztosítják, hogy az idén az alapszervezetek kellő felelősségteljeséggel, nagyobb hatáskörben, hatékonyabb munkát végezzenek. Alapvető feladatunknak tekintjük ebben a tanévben azt is, hogy párttagjaink ideológiai, politikai műveltségének, tájékozottságának színvonalát emeljük. A marxista tanszékekkel együttműködve keressük az eddig jól bevált pártoktatási formákön túlmenően, elsősorban a fiatal oktatott elméleti és gyakorlati felkészültségét erősítő továbbképzési lehetőségeket. Az egyetemi pártmunka ifjúság centráltságának továbbfokozása érdekében ebben a tanévben a pártbizottság és az alapszervezetek munkatervében szerepel az ifjúsági törvénnyel való foglalkozás. Az egyetemi oktató munkát is vizsgálni fogjuk, külön kiemelve a klinikák oktató munkájában a gyakorlati oktatás elemzését. Napirendre tűzzük annak vizsgálatát is, hogy milyen tényezők akadályozzák az egyetem egységes fejlesztési tervének kialakítását. Támogatni kívánjuk az egyetem állami vezetésének minden olyan tervét és törekvését, amelyek az egyetemnek, mint egésznek érdekeit szolgálják. A második fél évben a legutóbbi pártkongresszus óta eltelt időben végzett munkánk értékelése és a XI. Kongresszusra való felkészülés lesz alapvető, meghatározó feladata pártmunkánknak.

Egy városban, de külön várakban?

Több mint tíz éve élek Szegeden. Ebből öt évet a JATE-n, mint hallgató, a többit — egy év kihagyással — az ifjúsági mozgalom iskolai reszortjának városi, megyei vezetőjeként. Mindezt csupán azért bocsátom előre, mert ezzel is hangsúlyozni szeretném mondanivalóm évtizedes tapasztalatát. A szegedi egyetemek, főiskolák közötti rendszeres kapcsolatteremtést szeretném sürgetni. Sokat beszélünk erről annak idején hallgató koromban, sokat beszélünk ma is. Van aki mondva csinált problémának tartja, van aki valósnak. Van aki szükségét érzi annak, hogy tenni kellene valamit, van aki sziszifuszi erőlködést lát benne.

Igaz, hogy a hallgatók társasági és egyéni kapcsolataiban nem okoz problémát az, hogy melyikük jár az Ady térre, az Április 4. útjára, vagy éppen a Korányi rakpart klinikai épületeibe. Az intézmények legfelső szintű mozgalmi és bizonyára állami kapcsolata is rendezben vannak. Engem elsősorban az foglalkoztat, hogy egymás munkájáról, életéről, tanulmányairól, az életéről vallott nézetekről keveset tudunk és keveset tudnak ma is. Miért nem? Nem érdekelt bennünket, nem érdekli a maiakat? Nem, ezt nem mondanám, erről szó sincs. Nem volt lehetőség megismeri egymást? Bizonyára volt. Talán az a baj, hogy nem tették tálcán elének és nem teszik ma sem? Inkább talán csak általában beszélünk róla, nem volt konkrét lehetőség. Kevesen és erőltetnül próbálkoztunk. Pedig mennyi sajátos egyetemi, főiskolai lehetőség maradt és marad kiaknázatlanul!

Sokszor eszembe jut, vajon mi az oka annak, hogy a hallgatók zöme ma sem ismeri még saját intézménye más szakmájú világ-hírű professzorait sem, — nem is beszélve a két utcával arrébb levő intézményről. Nem törődünk eleget a személyiség nevelő, tudást, lelket gyarapító erejével. Ismeretlenül elme gyünk nap mint nap a Károly utcán, a Tiszaparton elismert szegedi tudós professzoraink mellett, ugyanakkor gyakran panaszkodunk, hogy nem tudunk élő, hús-vér szakmai-emberi példaképet állítani a hallgatók elé. Féltreértés ne essék, nem arról van szó, hogy valamiféle újfajta személyi kultusz rendszert ácsoljunk össze,

csupán a mester — tanítvány kapcsolatot szeretnők szélesebben értelmezni abból a szerencsés helyzetből kiindulva, hogy hihetlenül egyszerű a gyakorlati megvalósítás.

Gyakran vádolnak maximalizmussal azért, mert azt vallom, hogy kevés ha egy hallgató átlagosnál magasabb szinten csak annyit tud a világ dolgairól, a tudomány, a technika kérdéseiről, amennyire a diplomája, a szakmája jogosítja. A hétköznapi igénye követeli ma már az alapvető tájékozottságot más szakmákról, tudományágakról. És ezen alapvető tájékozottság megszerzésére itt Szegeden igazán lenne lehetőség. Az indokokat tovább lehetne sorolni, érdemesebb inkább a megvalósítás módjait keresni. Az utóbbi években is voltak már kezdeményezések ez ügyben. Evekkel ezelőtt látványos rendezvény-sorozattal próbáltuk közelebb hozni egymáshoz az intézmények hallgatóit és ezzel együtt közelebb kerülni a városhoz is. Igyekeztünk lerombolni az egyetemek, főiskolák köré emelt álfalakat. Szerettük volna azt elérni, hogy a város polgárai még inkább magukénak érezzék, szegedinek érezzék a felsőoktatási intézményeket. Egyetemi és főiskolai napokat rendeztünk, nagy létszámokat mozgató, több napig tartó rendezvény-sorozatot. Néhány szervezési hiba, némi értetlenség, más elképzelés miatt e rendezvény csendben elmúlt. Ma is az a véleményem, hogy az ötlet nem volt rossz. Számtalan lehetőséget rejtett magában — egészen a krakkói szintig. Érdemes lenne felújítani.

Sajnos az utóbbi időben kialakuló tendencia nem kedvez a helyi kapcsolatteremtésnek. Az egyetemek, főiskolák újabb inkább a saját képzési jellegüknek megfelelő intézménnyel tartanak szorosabb kapcsolatot. Rendszeresen találkoznak a hazai orvos-egyetemek, tudományegyetemek, tanárképző és műszaki főiskolák KISZ-vezetői. Az azonos sajátosságok ezeket a találkozásokat bizonyára hasznossá teszik. Komoly mértékben segítik az országos koncepció egységes megvalósítását. A napi munkában azonban semmiképpen nem helyettesíthetik a helyi kapcsolatokat.

Kesergéssel és feltételes módon fogalmazott óhajokkal perze nem jutunk messzire. Ha van

értelme a kapcsolatteremtésnek, akkor fogjunk ismét hozzá, hisz most két olyan lehetőség kínálkozik, ami mellett nem szabad elmenni. Az egyik a JATE új KISZ klubja, a másik pedig a megyei egyetemi és főiskolai tanács akciója, az egyre inkább közismertté és megbecsültté váló „Tegyük többet a falu közművelődéséért” akció.

Elismerésre méltó, hogy a klub eddigi programja, tervel nemcsak a JATE, hanem valamennyi Szegeden tanuló hallgatónak szól. Eszembe jut a közelmúltban látott rigai példa. Ott meghívják egymás oktatóit szakmai — ideológiai, filozófiai, a tudomány-ágát általánosan tárgyaló konzultációkra. Ez nálunk is megoldható lenne. Rigában mindezt kiélegetik azzal, hogy az egyetemek, főiskolák közös tantervet adnak ki, így minden hallgató tudja, hogy a város felsőoktatási intézményeiben hol és mikor milyen előadások hangzanak el. Az eredmény — saját épülésükre sokan látogatják egymás intézményeit.

A közművelődési akció pedig nem is valószínűleg meg együttműködés nélkül. Csak ún. komplex brigádokkal vihető sikerre. Orvos-, pedagógus-, jogász-, zeneművész-jelölt együtt egy faluban, tanyán sokat tehet az ügy érdekében. A hallgatók nagy érdeklődésével már meg is kezdődött a komplex brigádok szervezése.

Az országban nagyon jó a szegedi egyetemek, főiskolák híre. Sőt sokan irigyelnek is bennünket a sokszínű képzési jellegért. Gyakran hallunk elismerő szavakat a szegedi hallgatók kezdeményezéseiről, eredményeiről. Ilyen esetekben mindig úgy fogalmazunk: a szegedi hallgatók... Kívülről nem látni azt, hogy a városban belül különálló egyetemi, főiskolai várak lennének. Úgy vélem egyetérthetünk abban, hogy belülről sem látszanak, mert nincsenek várak, nincs befelé fordulás. Természetesen van intézményi sajátosság. Ez azonban nem lehet akadálya — sőt éppen ez az előnye — annak, hogy — főként az általános érdeklődésre számot tartó lehetőségek megteremtésével — még szélesebbre tárjuk az egyetemek, főiskolák kapuit egymás felé éppúgy, mint a város felé.

DR. MÉSZÁROS REZSŐ

Hírek, események, hírek, események, hír

Műsort ad a Szegedi Tanárképző Főiskola művészeti együttese.

Dr. Tóth Károly egyetemi tanár, a SZOTE fogászati klinikájának igazgatóját, a Szovjetunió Össz-szövetségi Stomatológiai Tudományos Társasága tiszteletbeli tagjává választotta.

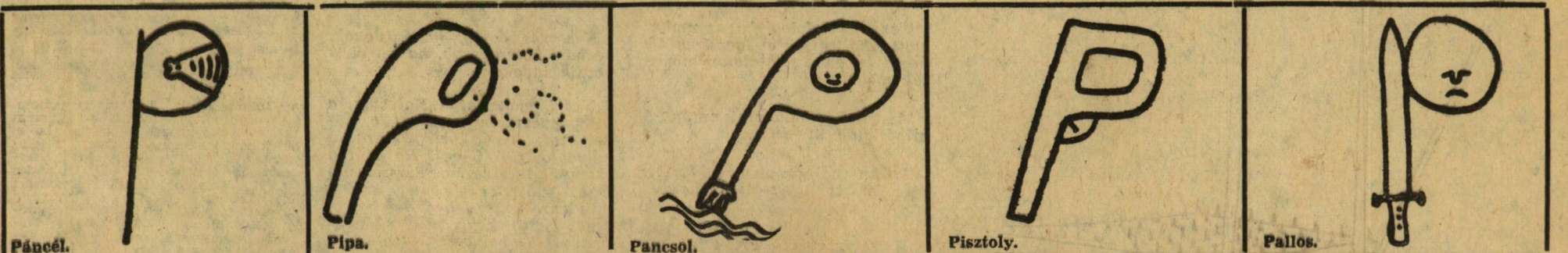
1973. szeptember 12-én dr. Hajdú Péter dékán átadta a Bölcsészettudományi Kar-i pályamunkák nyertesének a jutalmakat. Első díjat és 400 Ft-os jutalmat nyert Domonkos László II. éves magyar-angol szakos hallgató. Marlowe Doctor Faustusának összevetése a Faust téma különböző változataival című dolgozatával és Csillag András III. éves történelem-angol szakos hallgató Pulszky Ferenc: Amerika népe című dolgozatával. Második díjat és 300 Ft-ot nyert Kövesdi Zsuzsanna II. éves német-francia szakos hallgató Petőfi és Bettina von Arnim című dolgozatával. Harmadik díjat nyert és 200 Ft jutalmat kapott Pósfai Klára II. éves angol-német szakos hallgató Petőfi fordító című dolgozatával.

A József Attila Tudományegyetem KISZ-klubjában szeptember 19-én este megnyitották Kecskés Ágnes textilfestő iparművész kiállítását.

A József Attila Tudományegyetem fizikai intézetét és a Magyar Tudományos Akadémia szegedi csoportjának szervezésében a lumineszcencia hazai és külföldi szakértői a közelmúltban tudományos konferencián vettek részt Szegeden. Az ország különböző részeiről összegyűlt, magyar, a szovjet, a lengyel és a német tudósok mellett a szegedi kutatók közül igen nagy érdeklődést kiváltó előadást tartott dr. Szalay László professzor (képünkön) dr. Gáti László docens, dr. Hevesi János docens, dr. Kozma László docens és dr. Pintér Ferenc docens. (Fotó: Sántha Imre)

TIPOLEXIKON (Hegyi Füstös László betűkarikatúrái)

Páncél. Pipa. Pancsól. Pisztoló. Fallos.